

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 1Tos/16/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8823010178  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8823010178.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. novembra 2023, v trestnej veci ods. A. B., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 07.06.2023 sp. zn. 12Nt/3/2023, takto

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

### odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 469, § 470 ods. 1, § 471 ods. 2 Tr. poriadku v spojení s § 92 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. zákona zamietol žiadosť odsúdeného A. B. o zahľadanie odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. OT/49/2014, v ktorej mu bol pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona rozsudkom zo dňa 27.11.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2015 sp. zn. 2To/14/2015 uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne a podľa § 61 ods. 1, ods. 5 Tr. zákona trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na doživotie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že vzhľadom na uloženie dvoch trestov popri sebe bolo nevyhnutné splnenie podmienok pre zahľadanie odsúdenia zistiť u oboch, ale zatiaľ čo pri trestne odňatia slobody by podmienky pre záver o zahladení odsúdenia splnené mohli byť, pri treste zákazu činnosti splnené neboli, keďže tento trest doposiaľ nebol vykonaný, čo je však pri tomto treste pre jeho zahľadanie nevyhnutnou podmienkou.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený včas sťažnosť. V jej odôvodnení vyjadril nesúhlas s argumentáciou súdu prvého stupňa, ktorá bola lakonická bez vnímania širších súvislostí. Nezahľadanie odsúdenia má pre odsúdeného a jeho rodinu priam likvidačné následky. Samotný trest zákazu činnosti na doživotie predstavuje výrazný zásah do jeho života, navyše prináša ďalší „trest“, nemožnosť mať v budúcnosti čistý register trestov. Toto je podľa názoru odsúdeného neriešiteľná až absurdná situácia napr. v porovnaní s viacnásobným vrahom. Poukázal v kontexte na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva na možnosť podmienne prepustiť aj doživotne odsúdených trestancov. V nadväznosti na uvedené žiada nie odpustenie doživotného zákazu činnosti vedenia vozidiel všetkých druhov, ale domáha sa splnenia podmienok pre preukázanie vlastnej bezúhonnosti s možnosťou zamestnať sa. Podľa jeho názoru súdom prvého stupňa použité zákonné ustanovenia sú v rozpore s uvedenými logickými úvahami. Podotkol, že slovenské trestné právo by malo byť založené na zásade humanizmu, mala by sa porovnávať ujma plynúca z trestu a účel trestu, potreba spoločnosti, poukázal pri tom na čl. 16 ods. 2 Ústavy SR a čl. 7 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a zákaz neľudských alebo ponižujúcich trestov. Účelom trestu podľa jeho názoru nemôže byť celoživotné postihnutie biľagom odsúdenia, nikto by nemal byť vystavený neprimerane krutému, neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu. Uloženým trestom zákazu činnosti je odsúdený podľa jeho názoru doživotne obmedzovaný nad rámec druhu trestu a jeho účelu, nemá nič spoločné s ochranou spoločnosti, s naplnením výchovnej funkcie

trestu. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie, uložiť súdu znovu konať alebo priamo zahľadiť odsúdenie, resp. iniciovať konanie pred ústavným súdom pre rozpor právneho predpisu s ústavou.

Na základe takto riadne a včas podanej sťažnosti odsúdeného krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 27.11.2014 sp. zn. 0T/49/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2015 sp. zn. 2To/14/2015 bol odsúdený A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona za čo mu bol podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a podľa § 61 ods. 1, 5 Tr. zákona mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na doživotie.

Rozhodnutia, ktorými boli odsúdenému uložené oba vyššie uvedené tresty nadobudli právoplatnosť dňa 11.06.2015. Dňa 25.01.2016 odsúdený nastúpil výkon trestu odňatia slobody a trest vykonal dňa 25.09.2016. Právoplatnosťou uvedených súdnych rozhodnutí začal odsúdený vykonávať aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov a tento vzhľadom na jeho uloženie na doživotie stále vykonáva.

Z pripojeného spisu vyplýva, že uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12Nt/12/2018 zo dňa 18.02.2019 bol zamietnutý návrh odsúdeného na povolenie obnovy vyššie uvedeného konania, ktorého základom boli tvrdenia o neprimeranej prísnosti uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Ďalším rozhodnutím Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13Nt/5/2021 zo dňa 04.11.2021 boli odsúdenému zahľadené odsúdenia z rozhodnutí Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/81/2008, sp. zn. 2T/53/2009, sp. zn. 2T/137/2009, Okresného súdu Prešov sp. zn. 32T/33/2009, Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T/83/2012. Avšak v spojitosti s odsúdením rozhodnutím Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 0T/49/2014 (to isté ako v teraz prejednáwanej veci) bol návrh odsúdeného o zahľadnenie odsúdenia zamietnutý z rovnakých dôvodov, ako teraz napadnutým uznesením.

Podľa názoru krajského súdu vyššie uvedené skutočnosti správne okresný súd vzal pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného do úvahy a na základe nich v súlade so zákonom rozhodol napadnutým uznesením, ktorým zamietol návrh odsúdeného na zahľadnenie odsúdenia.

Podľa § 92 ods. 1 Tr. zákona súd môže zahľadiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej uvedenú v písm. a) až c) tohto ustanovenia.

Podľa § 92 ods. 2 Tr. zákona ak ide o odsúdenie na tresty uvedené v § 32 písm. b) až l), k zahľadneniu dochádza ich vykonaním.

Medzi tresty uvedené v § 32 písm. b/ až l/ Tr. zákona patrí aj v písm. g/ uvedený trest zákazu činnosti. Z toho potom nepochybne a logicky vyplýva, že ak bol trest zákazu činnosti uložený na doživotie, nie je možné, bez pristúpenia iných zákonom predvídaných právnych skutočností, predmetnú situáciu vyhodnotiť inak ako uzavrieť, že vzhľadom na trvajúce vykonávanie trestu nie je splnená podmienka pre zahľadnenie tohto odsúdenia, ktorou by malo byť uplynutie konkrétnej doby po vykonaní trestu. Z tohto pohľadu je evidentné, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je zákonné.

Krajský súd však dodáva, že argumentácia odsúdeného, ktorej podstatou je neprimeranosť uloženého trestu, zákaz neľudských alebo ponižujúcich trestov, vystavenie neprimerane krutému, neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu spočívajúce v povahe doživotnosti uloženého trestu zákazu činnosti, nie sú vylúčené z preskúmania a zvažovania súdom. Je však dôležité zdôrazniť, že nemohli byť zohľadnené v tomto konaní o návrhu odsúdeného na zahľadnenie odsúdenia, pretože toto konanie svojou

podstatou len nadväzuje na konkrétny záver, resp. zistenia po preskúmaní okolností výkonu uloženého trestu, resp. po preskúmaní okolností rozhodujúcich pre záver o tom, či trest už bol vykonaný a kedy. Takéto závery v tejto konkrétnej veci však nemôže súd urobiť v čase pretrvávajúceho výkonu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Krajský súd obracia pozornosť odsúdeného na inštitút podmiennečného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, ktorý je upravený v ust. § 69 a nasl. Tr. zákona, ktorý môže odsúdený využiť, pričom výsledkom takéhoto konania môže byť rozhodnutie, ktoré poskytne podklad pre nadväzujúce rozhodovanie o zahľadení odsúdenia. Bez toho, aby krajský súd ponúkal závery o výsledku prípadného podania návrhu podľa § 69 a nasl. Tr. zákona opakuje, že bez využitia tohto návrhu so zohľadnením tej argumentácie, ktorú použil odsúdený teraz v konaní, nie je možné v konaní o zahľadení odsúdenia v tomto štádiu postupovať inak. Zo spisu vyplýva, že odsúdený návrh o podmiennečnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti už skôr podal, a to dňa 18.09.2018, súd prvého stupňa sa týmto návrhom evidentne začal zaoberať a získaval predbežné podklady pre rozhodnutie o ňom, avšak vyhlásením zo dňa 18.10.2018 odsúdený tento návrh vzal späť vzhľadom na podanie návrhu na povolenie obnovy konania, teda o takomto návrhu doposiaľ súd nemal možnosť rozhodovať.

Vzhľadom na uvedené krajský súd nemal inú možnosť a jednomyseľne dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je v súlade so zákonom, a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.  
jednohlasný

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.